

mor läks wälja Jakobbi jure, selle pär-
rast temmaga räkima. Jakobbi Pojad
ollid fenni Wäljalit Koio tulnud, ja ollid
sedda kuulda sanud: nende Meel sai üle-
matta wägga haigeks se peäle, et nende
ainus Odde olli ärronarritud. Hamor
tulli siis, ja räkis neile ja ütles: Minno
Woja Sekemi Hing armatseb wägga teie
Tütart; andke tedda temmale Naeseks,
ja sage Kanguks meiega! Andke meile om-
mad Tüttrid, ja wõtke endile meie Tüt-
trid, ja jäge meie jure ellama: sest se Ma-
on t le ees tühhi, ja sai kül iggapiddi; el-
lage ja kauplege seal sees, ja asurage
endid seie.

§. 224. Ja Sekem tulli ka, ja ütles
neile: Peian minna Armo teie Melest, siis
tahhan ma anda, mis teie tal mulle üt-
lete; pange mo peäle kül paljo Kafa-
Rahha ja Andisid, ma tahhan sedda keel-
anda; andke teie agga se Tütтар. Eaps
min-

minnule Naeseks! Siis Jakobbi Pojad
was asid neie sure Kawwalussega, ja
ütlesid: Ei meie woi sedda Usja mitte
tehha, se olleks meile Teotusseks, sest et
teie teist Usko ehk ümberleikamatta ollate;
agga kui teie sate nenda kui meie, et teie
lassete keik omma Meeste. Rahwas üm-
berleikata (§. 113.), siis tahhame ommad
Tüttrid teile anda, ja teie Tüttrid en-
nestele wõtta, ja teiega ellada, ja üh-
heks Rahwaks sada; agga kui mitte,
siis wõttame omma Odde ja, lähheme
ära.

§. 225. Hamor ja temma Poeg Se-
kem heitsid warsi siina Nouse, ja tullid
omma Liina Wärrawa jure, kus Rah-
was pruksis kokkotulla, ja räkisid omma
Liina - Meestega, ja nimmetasid neile
keik sedda. Need ollid ni head, ja wõt-
sid Hamori ja Sekemi Sanna kuulda ja
teggid sedda; keik iggaainus, kes selle
Liina